

berkastet større Kryd, høiere Afgifter eller hindrende Villkaar i høiere Grad end, hvad der er aldeles nødvendigt. Vi have derfor henvendt vor Opmærksomhed paa, om der i det foreliggende Lovforslag skal være Noget, som maatte kunde siges at gaa Industrien for nær. Vi have først spurgt os selv, om den Afgift, der vil blive forlangt af Sukkeret, var en passende Afgift i Forhold til den Told, som betales af indførte Sukkere, og vi ere komne til det Resultat, at det maa antages, at det, som Regjeringen havde foreslaaet, var meget nær ved det Rigtige; men vi have dog troet, at der var et Par Betragtninger, som ærede Medlemmers vilde finde i den trykte Betænkning, der kunde gjøre det lidt tvivlsomt, om man ikke var kommen til at gaa den indenlandske Produktion en lille Smule for nær, og derfor have vi foreslaaet en liden Berigtigelse i Udkastets § 2, som indeholder, at den indenlandske Afgift skal være den samme som Tolden for udenlandsk Sukker, men med en Formindskelse af $2\frac{1}{2}$ pSt. Disse $2\frac{1}{2}$ pSt. foreslaa vi af de Grunde, der ere specificerede i Betænkningen, at forhøje til 4 pSt. Hvis Udvalgets Forslag vedtages, vil Følgen deraf blive, at medens Regjeringen foreslaar en Told af $438\frac{3}{4}$ Sk. pr. Centner, vil der blive svaret en Told af 432 Sk. pr. Centner. De Herrer vilde se, at Forskjellen kun er ringe, men vi tro dog, at der er tilstrækkelig Grund til at sætte det saaledes, naar man vil være sikker paa ikke at gaa de nye Fabrikker for nær. Dette medfører ligeledes nogen Berigtigelse med Hensyn til Afgiften af de lysere raffinerede Sukkere, hvad der dog ikke vil have nogen stor praktisk Betydning. — Det næste Punkt, hvorpaa vi have henvendt vor Opmærksomhed, er Spørgsmaalet, om der ikke skulde være paalagt disse Fabrikker altsor store Indskrænkninger med Hensyn til den frie Anordning af de Rum, hvor Fabrikationen skal gaa for sig, eller med Hensyn til Fabrikationen selv. Dette Punkt har Udvalget anvendt stor Flid paa at sætte sig ind i, hvad der ikke er saa let; thi denne Fabrikation har jo ikke tidligere fundet Sted her i Landet, og der er altsaa Ingen af os, der har set den. Man har ganske vist i Sverig nogle saadanne Fabrikker, men disse Fabrikker ere hidtil drevne uden Bestatning, og den Bestatning, som man der tænker paa at indføre, og som skal begynde i Nar, er bygget paa et ganske andet System end det, som indeholdes i nærværende Lovforslag. Derfor vil man ikke engang kunne vente ved et nærmere Ofsersyn af de svenske Fabrikker at kunne faae nogen ret Veiledning i denne Sag. Vi have altsaa maattet, saavidt vi ved Studium af fremmede Bærfær om disse Fabrikker have kunnet sætte os ind i Sagen, danne os en Mening om, hvorvidt de Forholdsregler, der ere foreslaaede, ere for strenge eller ei. En Veiledning have vi ganske vist havt, men det er en Veiledning, som vi naturligvis have maattet be-

nytte med en vis Forsigtighed, nemlig et Andragende, som er indkommet til Folkethinget, eller jeg tror til Rigsdagen i det Hele, fra Bestyrelsen for et af de Selskaber, der have begyndt at anlægge saadanne Fabrikker, det Selskab, som kalder sig „de danske Sukkerfabrikker“. Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at der indkom til os et udsørligt Andragende, som gaar ud paa foruden at søge at bevirke en Lempelse i Afgiften, hvad Udvalget har fundet, at man ikke kunde gaa ind paa — at klage over visse Bestemmelser i det foreliggende Udkast. Denne Klage have vi stræbt at prøve paa bedste Maade, og vi ere da komne til det Resultat, at det Forslag, som Regjeringen er fremkommen med, i sine almindelige Bestemmelser og i sin hele Lanke er af den Bestaffenhed, at det maa findes forsvarligt, og at man ikke kan anse det for at være strengere end aldeles nødvendigt. Derimod har man fundet, at der i de Besværing, der ere fremkomne fra „de danske Sukkerfabrikker“ ved Siden af Udstilligt, som beror paa en aabenbar Misforstaaelse hos vedkommende Bestyrelse, — hvad jeg derfor ikke skal opholde mig ved, — indeholdes enkelte Klager, som maatte kunne foranledige en Beslutning fra det ærede Things Side. Disse Klager ere navnlig rettede mod Bestemmelserne i Udkastets § 5, som omhandler de Indskrænkninger, som maa finde Sted med Hensyn til den Maade, hvorpaa de Bygninger opføres, som skulle tjene til Fabrikationen. Man har fornemmelig søkt sig ilde berørt, ved at der kun maatte være een Indgang, der var aaben, og at alle andre Ind- og Udgange skulde være lukkede og kun skulde kunne aabnes af Toldvæsenet. Det maa til en vis Grad indrømmes, at navnlig naar Fabrikken bliver stor, vil denne Bestemmelse om, at der kun maa være een Indgang, være generende, især hvis Toldvæsenet skulde gjøre Vanskeligheder eller være unødvendig forsigtigt med Hensyn til Abningen af de forskjellige Udgange, der skulle være under Toldlukke. Vi holde os vel overbeviste om, at Toldvæsenet i saa Henseende vil iagttage alle forstandige Hensyn og ikke vil gjøre unødvendige Vanskeligheder; men det lod sig dog tænke, at det paa Grund af et uheldigt Valg af Personligheder eller ved Personalets Forhold til vedkommende Fabrik kunde udvikle sig saaledes, at Bestemmelsen blev besværlig, og vi have derfor taget under Overveielse det Forslag, som det nævnte Selskabs Bestyrelse har fremsat. Dette Forslag gaar ud paa, om det ikke skulde kunne være forsvarligt at opgive denne Bestemmelse om, at alle Udgange med Undtagelse af een skulde være under Toldlukke, naar Fabrikkerne saa paatog sig den Byrde at opføre et forsvarligt Hegn omkring Fabrikken; thi man vilde da kunne have alle Døre aabne, og være i Forbindelse med den omliggende Plads indenfor Hegnet. Ganske vist maatte et saadant Hegn ikke være et laust Hegn, et Stafit eller Sligt, thi saa vilde det ikke kunne